

## R O Z H O D N U T I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako Disciplinárny súd Slovenskej republiky – odvolací senát zložený z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Miloslavy Čutkovej, JUDr. Ladislava Mejstrika, JUDr. Mgr. Jozefa Šimona a JUDr. Ladislava Tomčovčíka, v disciplinárnej veci **JUDr. V** **Č** – sudcu Okresného súdu M , pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. a/, písm. f/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. mája 2010 prejednal **o d v o l a n i e** predsedu Okresného súdu M proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – Disciplinárneho súdu, sp. zn. 2Ds 4/2008 z 9. decembra 2009 a takto

## r o z h o d o l :

**Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov odvolanie predsedu Okresného súdu M z a m i e t a .**

**Podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov náhradu trov odvolacieho konania sudcovi JUDr. V Č n e p r i z n á v a .**

## O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – Disciplinárneho súdu, sp. zn. 2 Ds 4/2008 z 9. decembra 2009 bol sudca Okresného súdu M JUDr. V Č

I. podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov oslobodený pre skutok kvalifikovaný ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ a § 116 ods. 2 písm. a/, písm. f zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že:

dňa 25. januára 2008 vydal uznesenie, sp. zn. 14P/16/2008, ktorým rozhodol o predbežnom opatrení v právnej veci starostlivosti o maloletého G D , nar. Týmto rozhodnutím uložil matke L D povinnosť, aby odovzdala maloletého G D do starostlivosti jeho otca G D do právoplatného skončenia konania vo veci samej,

pretože sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil.

**II.** Disciplinárne konanie proti JUDr. V Č bolo podľa § 129 ods. 6, § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov zastavené pre skutok právne kvalifikovaný ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, § 116 ods. 2 písm. a/, písm. f/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorý mal spáchať tak, že:

v konaní, sp. zn. 14P/16/2008, rozhodol o predbežnom opatrení v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého G D , nar. , ktoré uložilo matke L D povinnosť, aby odovzdala maloletého G D do starostlivosti jeho otca G D do právoplatného skončenia vo veci samej, konal:

1. ako nezákonný sudca nezákonne postupoval v konaní a rozhodovaní veci,
2. neustanovil maloletému kolízneho opatrovníka tak, ako mu táto povinnosť vyplýva zo zákona,
3. nevykonával vo veci žiadne dokazovanie na preverenie tvrdení účastníkov konania,
4. predbežné opatrenie vydal v inom konaní,

pretože návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene.

Podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov o náhrade trov konania disciplinárny súd rozhodne samostatným rozhodnutím.

Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho súdu podal predseda Okresného súdu M (ďalej len navrhovateľ) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom

konštatuje, že prvostupňový disciplinárny súd nepostupoval v súlade so zákonom, pokiaľ v danom konaní posúdil jeho podanie zo dňa 26. novembra 2008 ako druhé podanie nového disciplinárneho návrhu a nie ako štylistickú úpravu, resp. upresnenie pôvodného návrhu. Navrhovateľ uviedol, že bol podaný iba jediný návrh, a to v zákonnej lehote a so všetkými náležitosťami. To, že následne potom bola urobená jeho grafická úprava, neznamená, že išlo o nový návrh i s dôsledkami z toho plynúcimi.

Navrhol preto, aby disciplinárny súd zmenil napadnuté prvostupňové rozhodnutie a návrhu na disciplinárny postup sudcu JUDr. V. Č. vyhovel v celom rozsahu.

Sudca Okresného súdu M. JUDr. V. Č. prostredníctvom svojho obhajcu zaslal odvolaciemu disciplinárnemu súdu vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa, v ktorom konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokmi, ako aj odôvodnením rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako Disciplinárneho súdu, sp. zn. 2 Ds 4/2008 zo dňa 9. decembra 2009, ktoré považuje za vecne správne a zákonné s tým, že v plnom rozsahu sa pridržiava svojich doterajších vyjadrení v tom smere, že sa nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia, ani pokiaľ ide o skutky uvedené v podaní navrhovateľa zo dňa 26. novembra 2008, a žiada preto, aby odvolací senát disciplinárneho súdu v súlade s ustanovením § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie navrhovateľa – predsedu Okresného súdu M. .

Na podklade uvedeného odvolania navrhovateľa odvolací disciplinárny súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozhodnutia, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné.

Odvolací disciplinárny súd po preskúmaní veci, vychádzajúc aj z vysloveného právneho názoru, ktorý v tejto veci učinil, hodnotiac všetky dôkazy ako jednotlivo, tak aj vo svojom vzájomnom súhrne, sa v celom rozsahu stotožnil so závermi prvostupňového disciplinárneho súdu, pokiaľ ide o dôvody, ktoré viedli k oslobodeniu a ktoré vo svojom súhrne jednoznačne a nepochybne konštatujú, že rozhodovacia činnosť súdu a sudcu pri aplikácii právnych predpisov nemôže byť predmetom disciplinárneho konania voči sudcovi, ktorý vydal rozhodnutie vo veci.

Odvolačný súd ale dopĺňa, že nie každý názor vyslovený sudcom možno hodnotiť ako právny názor iba preto, že ho vyslovil sudca v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou. Názor sudcu, ktorý nemá oporu v zákone, ako aj názor, ktorý zákon popiera, alebo sa natoľko odchyľuje od znenia právnej úpravy, že popiera účel a význam právnej úpravy, podlieha disciplinárnej zodpovednosti. Takýto názor už nemožno považovať za právny názor, ale za prejav svojvôle pri výklade a aplikácii zákonných predpisov.

V prejednávanej veci ale o takýto postup sudcu nešlo, a preto prvostupňový disciplinárny súd v celom rozsahu správne konštatoval v dôvodoch svojho rozhodnutia, že sudca JUDr. V Č tým, že vydal rozhodnutie o predbežnom opatrení, sa nedopustil žiadneho previnenia podľa § 116 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov. Účastníčka konania, ktorá s jeho rozhodnutím nebola spokojná, využila riadny inštančný postup a prostredníctvom zákonných opravných prostriedkov, ktoré garantuje Občiansky súdny poriadok, využila svoje právo a podala voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, o ktorom bolo riadne rozhodnuté. Nebolo teda možné konanie JUDr. V Č ktorý pri posúdení dvoch návrhov na vydanie predbežného opatrenia sa rozhodol pre návrh, ktorý podal otec maloletého, toto jeho konanie posúdiť ako disciplinárne previnenie, keďže išlo o rozhodnutie vo veci, kde sudca prijal na základe hodnotenia dôkazov svoj právny názor.

Taktiež sa odvolací disciplinárny súd v celom rozsahu stotožnil so závermi prvostupňového súdu, ktoré sa týkajú posúdenia ďalších skutkov, ktoré navrhovateľ rozšíril vo svojom podaní, ktoré došlo disciplinárnemu súdu 27. novembra 2008, s tým, že toto podanie bolo správne posúdené ako podanie, ktoré bolo podané po uplynutí šesťmesačnej premlčacej lehoty, a teda za tejto situácie nebolo možné o tomto návrhu rozhodnúť inak, ako zastaviť disciplinárne konanie pre tento skutok.

Odvolačný disciplinárny súd mohol s poukazom na všetky vykonané dôkazy a správne závery v rámci hodnotenia týchto dôkazov prvostupňovým disciplinárnym súdom iba konštatovať, že tieto v celom rozsahu odrážajú skutočný stav a sú v súlade so zákonom, preto odvolanie navrhovateľa ako nedôvodné zamietol.

Podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak disciplinárny súd sudcu oslobodil, má sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie viedlo, nárok voči štátu na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním.

Disciplinárny senát rozhodne o tomto nároku vo svojom rozhodnutí.

Sudca JUDr. V Č na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. mája 2010 navrhol disciplinárnemu odvolaciemu súdu, aby mu priznal náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním, výšku ktorej však nemal vyčíslenú.

Vzhľadom na túto skutočnosť, t.j. že sudca JUDr. V Č bez odôvodnenia nevyčíslil náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s odvolacím konaním, odvolací disciplinárny súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 3. mája 2010



**JUDr. Pavol Polka, v. r.**

**predseda odvolacieho disciplinárneho senátu**

Vypracoval: JUDr. Ladislav Tomčovič

Za správnosť vyhotovenia: D M

